

старалъ да привлече народатъ камто
себе си. Той сѣдѣлъ при вратата и
пыталъ сичкитѣ който влѣзали, ка-
кво ѣскатъ въ Царствъ. И кога мѣ нѣ
кой казваше своата си нѣжда, той мѣ
думалъ. Ёто азъ виждамъ чи твоитѣ
думи са хубавы и ѣмашь правдина на
своата си работа ала при Царствъ не-
ма никой дѣто да та чѣи и да настѣи
за тебе. О! кой да ма постаѣви сад-
никъ на тази земля, и да доходи се-
ки мѣжъ при мене, който ѣма прѣние
и сѣдъ, и азъ да го ѡправдаа. Той
привлѣкалъ на своата си страна и Ах-
тофела, дѣто той былъ совѣтникъ Да-
видовъ, и совѣтитѣ неговъ тѣлкова бы-
ли на почете въ онова време, щотѣ
сако нѣщо дѣто той совѣтовалъ ѣма-
ли го за Божественно прорицаніе. А-
вессалѡмъ като привлѣкалъ народатъ
камто себе си и испичѣлилъ любовта
на сичкитѣ, начѣналъ да са моли бащи
си да мѣ даде воля да ѣди въ Хевронъ
та да ѣсполни тамъ своето ѡбѣщаніе
щѣ са бѣлъ ѡбѣщанъ Бѣгъ. А той
токѡ като дошелъ въ Хевронъ тѣтак-
си ѡбѣвилъ себе си Царь. Давидъ токѡ

с. б.

с. г.

с. д.

с. е.

гл. 51.
с. к.

гл. 51.
с. з.

с. г.

с. д.

като